

у женѣ си другаркѣ на свои-ты чювства и начаны, намира, че жена му не му разбира, че на-далечь отъ него е изостанѧла; а това никакъ си го не быва. Мѣжъ и жена трѣбува да бѣдѣть еднакви и равни помежду си, и основа на любовътѣ имъ трѣбува да бѣде взаимный почетъ, за-что когото доста не почиташь, него нито обы-чяши. За това найдобрѣ бы было еще испрѣво, прѣзъ медены-ты дни, доклѣ еще мѣжъ-тѣ е прѣ-драгъ и на всичко готовъ, жена-та у врѣме да го замоляше да ѹ стори добро да ѹ поучва той, та да ѹ дотъкми и допълни онова, чото тя по-напрѣжъ, по своимъ грѣшкамъ или не, е была оста-вила на нехайство, и да ѹ бѣде той не само за-крылникъ прѣдъ свѣта, нѣ и водачъ въ поната-тъчно просвѣщеніе. Колко часове и минуты изми-нуватъ въ ситны, дребны приказки и въ празд-ность! Лъма не бы могло да ся употрѣби това врѣме пѣдобрѣ, ако мѣжъ-тѣ залѣгняше да го по-клони на просвѣщеніе и уработене на драгѣтѣ си другаркѣ? Лъма съ това не бы ся вкоренило еще пѣдобрѣ и домашне благополучіе и взаимна истинска любовь? Навѣрно испомежду вы не ще ся намѣри ни една, която не бы отговорила: „така е, така и да бѣде!“

Жена-та наистинѣ ничто не бы изгубила, нито бы станѧла, както ся казва, мѣжкарка, когато на-мѣсто да одумва хора-та, намѣсто да кобиѣ и да лудїе за моды, намѣсто да чете или слушя без-солны приказки и басны, залѣгняше отъ все срѣ-дце да си напои духа съ здравы мысли отъ добры писатели, когато, намѣсто да слухти да научи что станѧло и что ся рекло на мѣсто-то, глядаше съ